

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám:

Székhelye:

Levélcím:

Telefon/fax:

E-mail címe:

Hiv.sz: 2105
IV/2015-1/2016.

Dr. Bitskey Botond úrnak,
főtitkár

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-43.

Levélcím: 1535 Budapest, Pf: 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/2105-2/2016
Érkezett:	2017 FEBR 22.
Példány:	1
Melléklet:	db: 1
Közelítőiroda:	

Tisztelt Főtitkár úr!

1) A fenti számú, 2017. január 10. napján kelt felhívásában - a 2 rb rágalmazás vétsége miatt [REDACTED] vádlott ellen a Keszthelyi Járásbíróság 8. B.48/2015/21. sorszámú ítélete és a Zalaegerszegi Törvényszék Bf. 288/2016/4. sorszámú jogerős végzése alapján befejezett büntető ügyben [REDACTED] magánvádló képviselésében előterjesztett alkotmányjogi panasz ügyben - tájékoztatást adott arról, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a és 52. § (1) bekezdése alapján „az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.

A kérelem akkor határozott, ha az egyértelműen tartalmazza – többek között – azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, amely az indítványozó jogosultságát megalapozza, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, a vizsgálandó jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, továbbá a kérelmet az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára vonatkozóan.”

A beadvány „nem tartalmaz kellő, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.”

Felhívta a fegyelmet arra, miszerint „az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sérti a támadott bírói döntés.”

Főtitkár úr utalt arra, hogy az Abtv. 55. § (3) bekezdése alapján az indítványt **kiegészíthetem, illetve a jelzett hiányosságokat pótolhatom.**

Felhívta a figyelmet arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapján érdemi alkotmánybíróság eljárás megindítására csak akkor van lehetőség, ha hiánypótlása maradéktalanul megfelel az Abtv. 27.§-ában valamint 52.§ (1) és (4) bekezdéseiben foglaltaknak.

2) Az Abtv. 27.§-a és 52.§ (1) és (4) bekezdése az alábbiakról rendelkezik:

27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján **alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés**

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

52. § (1) Az indítványnak **határozott kérelmet kell tartalmaznia.**

(1a) [...]

(1b) Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

a) azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza,

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,

c) a 38. §-ban meghatározott eljárás kivételével az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, továbbá a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az Országgyűlés határozatát, illetve a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az alaptörvény-ellenes működést, magatartást vagy hatáskörgyakorlást,

d) az Alaptörvény, illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezéseit,

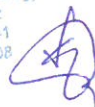
e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés vagy – a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén – az Országgyűlés határozata miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, továbbá a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az indítványban foglalt kérelem részletes indokolását, valamint

f) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

(4) Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.

3) Indítványozó utal arra, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményező beadványa mindenben megfelel az Alaptörvény 24.§ (2) bekezdés d) pontjában, továbbá az Abtv. 27.§-ában és 52.§ (1) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseinek; az alábbiakra tekintettel:

a) Az ügy érdemében hozott bírósági döntés a Keszthelyi Járásbíróság 8. B.48/2015/21. sorszámú ítélete.

b) Az ügyben érintett személy ██████████ magánvádló, aki a jogérvényesítés érdekében a vádat ██████████ vádlott ellen a bíróság előtt megemelte, és a ██████████ által a bírósági eljárásban felmerült, ██████████ által érvényesített és igényelt bűnügyi költségekről döntött.

c) Az indítványozó a jogorvoslati eljárást kimerítette (Csatolta a II. fokú bíróság, a Zalaegerszegi Törvényszék Bf. 288/2016/4. sorszámú végzést).

d) A jogerős bírósági döntés az érintett ██████████ magánvádló indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogait sértik. E tekintetben az indítvány megjelölte, hogy ██████████ magánvádlónak a jogerős bírósági döntés az alábbi Alaptörvényben biztosított jogát sérti:

- az alapjogok védelmének biztosításához való jog (I. cikk);
- a polgár személye vagy tulajdona elleni támadás elhárításához való jog (V. cikk.);
- tulajdonhoz való jog (XIII. cikk);
- független, pártatlan, tisztességes bírói tárgyaláshoz való jog (XXVIII. cikk (1) bekezdés);
- érdemi jogorvoslathoz való jog [XXVIII. cikk (7) bek.].

e) A jogerős bírósági ítélet azért Alaptörvény-ellenes, mert sérti ██████████ magánvádlónak az Alaptörvényben megjelölt és felsorolt jogait.

Az indítványozót ért alapjogi jogsérelem lényege, hogy ██████████ nem jutott hozzá – a vádlottnak a vádban történő elítélése ellenére – az általa, a büntető eljárásban a jogi képviseletét ellátó Ügyvédi Iroda részére (az ügyvédi beadványok szerkesztése, a tárgyalásokon való részvétel, a jogorvoslat előterjesztése kapcsán felmerült ügyvédi munkadíj és a Budapest-Keszthely-Budapest útvonalon felmerült közlekedési költségek és eljárásban felmerült levelezési költségek készkiadásai) előlegezett és számla alapján részére megfizetett - ténylegesen felmerült - kiadásaihoz, mint bűnügyi költségekhez.

A jogerős bírósági döntés nem ██████████ és a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda között létrejött megbízási szerződést, illetve annak alapján kiállított számlák folytán ██████████ magánvádló által ténylegesen megfizetett költségeket és áfát vette figyelembe (527.000,- Ft), hanem „a terhelt és a védő készkiadása, illetőleg a védő díja állam általi megtérítésének szabályairól, valamint a büntetőeljárásban részt vevő személyek és képviselőik költségéről és díjáról” szóló 26/2003.(VII.1.) IM-BM-PM együttes rendeletben foglalt díjszabást alkalmazva állapította meg (150.000,- Ft-ban) a vádlott terhére a bűnügyi költséget.

[Megjegyzendő: a 26/2003.(VII.1.) IM-BM-PM rendelet 2017. január 1-jei hatállyal a 25/2016.(XII.13.) IM rendelet 10.§-a hatályon kívül helyezte. A kérdést „a terhelt és a meghatalmazott védő készkiadása, illetve a meghatalmazott védő díja megtérítésének szabályairól, valamint a büntetőeljárásban részt vevő személyek és képviselőik költségéről és díjáról 25/2016. (XII. 23.) IM rendelet” újrászabályozta.]

ea) Az IM rendeletre alapított költségviselés ellentétes az Alaptörvénynek – az indítványban közölt és kifejtett – személy elleni támadás védelméhez való joggal és a tulajdon védelméhez való joggal.

A 26/2003. (VII.1.) IM-BM-PM rendelet az alábbi rendelkezést tartalmazza:

„A büntetőeljárásban részt vevő személyek, illetve képviselőik készkiadása és díja

R. 5. § A sértett, a magánfél, a magánvádló és a pótmagánvádló készkiadásának megállapítása során az 1. §, e személyek képviselője (a továbbiakban: képviselő) készkiadásainak megállapítása során a **2. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.**

6. § (1) A magánfél, a magánvádló és a pótmagánvádló **képviselőjének munkadíjaként a bíróság a 3. és 4. §-ban meghatározott összegű díjat állapít meg.**

(2) A sértett képviselőjének munkadíjaként a bíróság a 3. és 4. §-ban meghatározott összegű díj 50%-át állapítja meg.

(3) Ha a képviselő nem hivatásszerűen foglalkozik jogi képviselettel vagy sértettek képviseletével, díjra nem, csak az eljárási cselekményen való megjelenése idejére járó keresetkiesés és készkiadásainak a megtérítésére tarthat igényt.

7. § (1) Az e rendelet alapján megtérítendő készkiadást és munkadíjat a bíróság az eljárást befejező határozatában állapítja meg.

(2) A jogerős határozat alapján megtérítendő összeg kiutalását, illetve ha a jogosult átutalással kérte a megtérítendő összeg kifizetését, átutalását a bíróság székhelye szerint illetékes törvényszék gazdasági hivatala végzi.

(3) A képviselői díj e rendeletben meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt az e rendeletben meghatározott védői díj összegén, mint adóalapon felül kell felszámítani. Ha a védő az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény szerint adólevonási joggal rendelkezik, a számlával igazolt költségnek csak a nettó összege növeli az adóalapot.”

Az R. 5-7.§-ban szabályként felmerülő jogszabályi rendelkezések a következők:

R. 2. § A meghatalmazott védő készkiadásainak megtérítésére az 1. § (1) bekezdését és a **pártfogó ügyvéd és a kirendelt védő részére megállapítható díjról és költségekről** szóló 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 1–3. §-át kell megfelelően alkalmazni.

R. 1. § (1) A Be. 339. §-ának (3) bekezdésében foglalt esetben meg kell téríteni a terhelt részére **a) az eljárási cselekményeken való megjelenésével kapcsolatos költséget (úti- és szállásköltség).**

b) a terhelt által felkért szakértő által készített olyan szakvélemény költségét, amelynek elkészítéséhez az ügyész vagy a bíróság előzetesen hozzájárult (Be. 112. §),

c) az eljárás egészének vagy egy részének a terhelt indítványára gyorsírással történt feljegyzésének, kép- vagy hangfelvevő eszközzel vagy más berendezéssel történő rögzítésének költségét [Be. 167. § (1) bek. és 252. § (2) bek.],

d) a büntetőeljárás során keletkezett iratokból kiadott egyszeri másolat költségét,

e) a távbeszélő, telefax, postai, leírásai és egyéb költségeket.

A pártfogó ügyvéd és a kirendelt védő részére megállapítható díjról és költségekről szóló 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 1-3 §-a az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

„1. § (1) A pártfogó ügyvédet és a kirendelt védőt (a továbbiakban együtt: ügyvéd) a bírósági eljárásban és a büntetőeljárás vádemelésig terjedő szakaszában végzett tevékenységért munkadíj és költségtérítés illeti meg.

(2) **Költségtérítés címén az ügyvéd készkiadásainak megtérítését indítványozhatja. A készkiadások magukban foglalják a postai, távbeszélő, utazási, parkolási, szállás-, leírási, másolási és egyéb költségeket is.**

(3) Az ügyvédi munkadíj és költségtérítés e rendeletben meghatározott összege az ügyvédi tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt az e rendeletben meghatározott összegeken mint adóalapon felül kell felszámítani. Ha az ügyvéd a 2007. évi CXXVII. törvény szerint levonási joggal rendelkezik, a számlával igazolt készkiadásnak csak a nettó összege növeli az adóalapot. Az ügyvédnek – legkésőbb a díj megállapításáig – nyilatkoznia kell a munkadíját és költségtérítését megállapító bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak arról, hogy általános forgalmi adó fizetésére kötelese-e.

(4) **Az ügyvédi munkadíj kiszámításának alapja az éves költségvetésről szóló törvényben megállapított kirendelt ügyvédi óradíj összege.**

2. § (1) Az ügyvédet útiköltség és szállásköltség illeti meg, ha olyan tárgyaláson (eljárási cselekményen, védencével folytatott megbeszélésen) vesz részt, amelyet nem az irodájának székhelyén vagy lakóhelyén tartanak.

(2) Útiköltségként azon költség megtérítése igényelhető, amely az ügyvéd lakóhelyéről (az ügyvédi iroda székhelyéről) a tárgyalásra utazással és a visszautazással kapcsolatban merült fel. Az ügyvéd a helyi viszonyoknak megfelelően – célszerűen és indokoltan – igénybe vehető menetrend szerinti tömegközlekedési eszköz viteldíjának megtérítését kérheti. Vasúti közlekedés esetén a 2. osztályú menetjegy, autóbusszal történő utazásnál az autóbussz viteldíjának megtérítésére van lehetőség.

(3) Ha az ügyvéd saját személygépkocsiján utazik a tárgyalásra, a (2) bekezdésben meghatározott költség megtérítésére tarthat igényt.

(4) Az ügyvéd nem kötelezhető arra, hogy a tárgyalás helyére az éjszakai órákban (23 óra és 5 óra között) utazzék. Ha az ügyvéd a közlekedési viszonyok miatt a tárgyalást megelőző napon érkezett a tárgyalás helyére, kérelmére az elszállásoláshoz indokoltan igénybe vehető szálloda (más szállás) igazolt díját meg kell téríteni. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha az ügyvéd visszautazására a tárgyalás napján már nincs lehetőség.

3. § (1) A kirendelt védőnek az eljárásban felmerült készkiadásait a bíróság, a pártfogó ügyvéd készkiadásait a fővárosi és megyei kormányhivatal jogi segítségnyújtási feladatokat ellátó szervezeti egysége (a továbbiakban: jogi segítségnyújtó szolgálat) állapítja meg az ügyvéd által benyújtott tételes kimutatás alapján.

(2) Ha a kirendelt védő a bíróság által megszabott határidőn belül készkiadásait nem részletezi és nem igazolja, a készkiadások a rendelkezésre álló adatok alapján kerülnek megállapításra.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 604. §-a (2) bekezdésének b) és c) pontjában kapott felhatalmazás alapján került kiadásra az együttes rendelet.

Az első fokú ítélet meghozatalakor a Be. 604.§ (2) bekezdés b) és c) pontja az alábbi rendelkezést tartalmazta:

Be. 604.§ (2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy

b) büntetőeljárás során kirendelt védő, a büntetőeljárásban részt vevő személyek költségeit, e személyek képviselőinek – ide nem értve a pártfogó ügyvédek – díját és költségeit, valamint

a terhelt személyes költségmentességével kapcsolatos részletes szabályokat a rendészetért felelős miniszter és az államháztartásért felelős miniszter egyetértésével kiadott,
c) a bűnügyi költségek előlegezésének és az államot illető bűnügyi költségek behajtásának és elszámolásának, valamint a vádlott és a védő készkiadása, illetőleg a védő díja állam általi megtérítésének szabályait az államháztartásért felelős miniszter és a rendészetért felelős miniszter egyetértésével kiadott,”

eb) Indítványozó álláspontja szerint - figyelemmel a fenti jogszabályi rendelkezésekre - a magánvádló jogi képviselője részére (a vádlott elítélése esetében) a büntető eljárás során felmerült költségek megtéríthetőségére a 26/2003 (VII.1.) IM-BM-PM együttes rendelet (R.), illetve az ebben foglalt utaló szabályokban foglalt **jogi tartalom (jogszabályi rendelkezések) nem vonatkozik (vonatkozhat).**

Indítványozó véleménye szerint a Be. 604.§ (2) bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazás **a közvádra üldözendő bűncselekmények esetében lefolytatott büntető eljárásra vonatkozik, amikor a költségeket az állam előlegezi, és az állam által előlegezett költségekről dönt a bíróság.**

Erre utal, hogy a 7/2002. (III.30.) IM rendelet 1.§ (4) bekezdése az ügyvédi munkadíj kiszámításának alapjaként a költségvetési törvényben megállapított kirendelt ügyvédi díj irányadó, de az is, hogy az 1.§ (1) bekezdése a büntető eljárásban a vádemelésig rendelkezik az ügyvédi költségekről.

ec) A Be. 604.§ (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás és a felhatalmazás alapján kiadott 26/2003.(VII.1.) IM-BM-PM rendelet (valamint a 7/2002.(III.30.)IM rendeletben foglalt pártfogó ügyvédre és kirendelt védőre vonatkozó szabályoknak a magánvádló jogi képviselője tekintetében való) alkalmazása Alaptörvény ellenesek, mert ezen alapulnak a magánvádló jogi képviselőjének a büntető eljárás során felmerült és előlegezett költségei korlátozása, illetve kizárása.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) 4.§-ában és 9.§ (1)-(2) bekezdésében foglalt szabad ügyvédválasztáshoz és díjmegállapodás való jogot az alacsonyszintű - IM rendeletekben megvalósult - jogi szabályozás sérti. A büntető eljárásban a magánvádló jogi képviselőjének díjazására vonatkozó rendelkezést – ha egyáltalán szó lehetne valamilyen alkotmányos elvek ütközéséről – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján kizárólag törvényben kellene (kellett volna) szabályozni. A Be. 74.§ (1) bekezdés b) pontja és 338.§ (1) bekezdése a magánvádló által előlegezett és a vádlott bűnösségére tekintettel a magánvádló javára a vádlott terhére fizetendő bűnügyi költség tekintetében csökkentő vagy korlátozó rendelkezést nem tartalmaz. Az eljárt bíróságok a magánvádlót megillető, vádlott terhére megállapított bűnügyi költség tekintetében a Be. 338.§ (2) bekezdésére nem hivatkoztak.

Sérti az árak szabályozásáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvényt, mivel e törvény szerint a bíróság előtti magánvádas eljárásban e törvény nem korlátozza ügyvéd megbízási szerződésben kiköthető szolgáltatási árat (díjat).

Az igazságügyért felelős minisztert e törvény nem hatalmazza fel hatósági ár (legmagasabb ár) meghatározására a magánvádas eljárásban, ahol a magánvádló jogi képviselőjének kötelező ellátásáért a költségeket a magánvádló előlegezi.

f) Főtitkár úr az **Abtv. 52.§ (1b) bekezdését** nem hívta fel, azonban az indítvány ezen törvényi rendelkezésben foglaltaknak is eleget tesz, mivel az indítvány tartalmazza:

fa) azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza: Az indítványban (I/1. és V. pontja) az indítványozó feltüntette az Alaptörvény 24.§ (2) bekezdés d) pontját és az Abtv. 27.§ (1) bekezdés a) pontját.

fb) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét: Az Indítvány I. oldal utolsó bekezdése és III. része (5-6. és 7-11. pontja) tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.

fc) a 38. §-ban meghatározott eljárás kivételével az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, továbbá a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az Országgyűlés határozatát, illetve a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az alaptörvény-ellenes működést, magatartást vagy hatáskörgyakorlást: Az indítványozó megjelölte a sérelmezett bírósági határozatokat az I. részben.

fd) az Alaptörvény, illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezéseit: Az indítvány II. része tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit.

fe) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés vagy – a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén – az Országgyűlés határozata miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, továbbá a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az indítványban foglalt kérelem részletes indokolását. Az indítvány tartalmazza, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel a III. rész 7-11. pontjában (Lásd: A (második) III. rész a)-b)-c)-d) pontjaihoz fűzött indokolást].

ff) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára: Az Indítvány I. része tartalmazza a jogerős bírósági határozatoknak a bűnügyi költség vádlott által történő 150.000,- Ft összegének megfizetésére kötelező rendelkezése megsemmisítését, mivel az Alaptörvény-ellenesen megállapított (fiktív) bűnügyi költség 150.000,- Ft-os összegét az Alkotmánybíróság nem emelheti fel 527.000,- Ft-ra. Erre a bírósági ítéletek megsemmisítése folytán lefolytatandó új eljárásban kerülhet sor.

4) Indítványozó alkotmányossági szempontból a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség körében, illetve az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként (Abtv. 29. §) az alábbi kérdéseket fogalmazza meg az indítvány kapcsán, amelyekre az Alkotmánybíróságnak az indítvány elbírálásánál indokolt választ adnia:

a) Van-e alkotmányos indoka a magánvádas eljárásban – ahol jelen esetben a magánvádló személye elleni jogtalan támadás elhárítása, illetve elbírálása volt a büntető eljárás tárgya (2 rb. nagyobb nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás vétsége) – a vádlott bűnössége megállapítása esetén az ügyvédi megbízási szerződés alapján felmerült és a magánvádló által ténylegesen megelőlegezett bűnügyi költséggel (a megállapodáson alapuló ügyvédi munkadíj és költségtérítés összegével) szemben az IM rendeletben megállapított, csökkentett összegű, kirendelt védőre stb. alkalmazott jogszabályi rendelkezés alkalmazásának.

Az ilyen korlátozó, a tulajdonjog sérelmét jelentő szabályozás lehetséges-e miniszteri rendeletben. (Alaptörvény I. cikk, V. cikk és XIII. cikk.)

b) A szabad ügyvédválasztás joga és szabad díjmegállapodás lehetősége alapján a magánvádló büntető eljárásban való képviselése eredményezheti-e a magánvádlónak a bírósági eljárásban általa előlegezett bűnügyi költség meg nem térítéséből eredő tulajdonjogi sérelmét azáltal, hogy a bíróság nem ismeri el ezeket a költségeket a vádlott bűnössége esetén, és nem kötelezi a vádlottat a teljes ügyvédi munkadíj és költségek megfizetésére; hanem a kirendelt védőre vonatkozó szabályok szerint számolja el az ügyvédi munkadíjat és költségtérítést? [V. cikk, XIII. cikk. – összefüggésben az IV. cikk (1) bekezdésével].

Az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdése szerint *(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.* Indítványozó szerint ezen alaptörvényi rendelkezés magában foglalja a szabad ügyvéd választás jogát és a szabad díjmegállapodáshoz való jogot. Erre tekintettel ezen joggal az indítványozó az Alaptörvény-ellenességet kiegészíti. Az indítványozó ezen állam által biztosított joga az által sérelmet szenvedett, hogy az indítványozó magánvádló a bíróság előtt megindított magánvádas büntető eljárásban előlegezett költségeit a vádlott elítélése ellenére a bíróság a vádlott javára nem ítélte meg. A bíróságnak az ítélete így ezen alapvető jog sérelmére is tekintettel Alaptörvény-ellenes.

c) Tisztességes-e és igazságos-e (Lásd Nemzeti hitvallást: *Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.*) az a bírósági magánvádas tárgyalás, ahol a személy elleni jogtalan támadás kapcsán kezdeményezett és magánvádló által a vádképviselő ellátása körében (ügyvédi munkadíjként és költségtérítésként) előlegezett és már megfizetett költségeket a vádlott bűnössége megállapítása ellenére a bíróság nem ítéli meg a vádlott fizetési kötelezettségeként a magánvádló javára? Eredményezheti-e az ilyen ítélet a bíróságoknak pl. az emberi méltóság sérthetlensége követelménye tekintetében a védelmi kötelezettsége [I. cikk (1) bekezdés] biztosítását (teljesítését)? Miként te(n)(het)ne eleget ebben az esetben a bíróság I. cikkben alapvető jogok védelme biztosítása kötelezettségének? [Alaptörvény I. cikk, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]

5) Az indítványozó szerint a támadott jogerős bírósági határozatok nem biztosítják a magánvádló által kezdeményezett a büntetőeljárás alá során – a vádlott bűnösségének kimondása esetében - a magánvádló költségeinek megtérítése körében a személye elleni támadás védelméhez és a tulajdonhoz való jogát [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] a maradéktalan érvényesülését. A magánvádló által meghatalmazott jogi képviselő díját és költségét ugyanis a magánvádló által képviselt vád alapján folyó eljárásban a magánvádló előlegezi, és az állam az előlegezést nem vállalja át. A vádlott elítélése esetén – a magánvádlónál felmerült költségeket nem az államnak, hanem a magánvádló részére kell a vádlottnak megtérítenie, illetve viselnie. Ezzel nem áll összhangban a Be. 604 § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján megalkotott, a jogerős bírósági határozatokban alkalmazott 26/2003.(VII.1.) IM-BM-PM együttes rendelet (illetve a 2017. január 1-jétől helyébe lépő 25/2016.(XII.23) IM rendelet]. Megjegyzendő: e rendeletek a sok utaló szabály miatt kazuisztikusak, értelmezhetetlenek, nem felelnek meg a normavilágosság követelményének.

Indítványozó erre **tekintettel indítványozza** az Abtv. 28.§ (1) bekezdése alapján, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a bírói döntés felülvizsgálata iránti Abtv. 27.§ (1) bekezdése szerinti eljárásban a **26/2003.(VII.1.)IM-BM-PM együttes rendelet** (és a helyébe lépett

25/2016. (XII.23.) IM rendelet), **mint jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is folytassa le.**

6) Indítványozó szerint az Alaptörvény V. cikkében foglalt azon alapvető jog, miszerint „*Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.*” tartalmilag magában foglalja azt is, hogy a polgár személye elleni jogtalan támadás elhárításához, következményeit felszámolásához jogi segítséget vehet igénybe. Ez segítség lehet adott esetben a szabad ügyvédválasztás keretében megvalósuló ügyvédi segítség igénybe vétele, és ez alapján a jogtalan támadás elleni magánvádas büntető eljárás kezdeményezése. A személy elleni jogtalan támadás egyik jelentős területe a személyiség sértésnek rágalmazással vagy becsületsértéssel való megsértése.

Nyilvánvaló, hogy ennek a segítségnyújtásnak költségeit az állam nem korlátozhatja és rekesztheti ki - miniszteri rendeletek megalkotásával - a büntető eljárás köréből, hanem olyan jogszabályokat kell alkotnia, amely alapján ezeket a költségeket teljes egészében a vádlott viseli.

Ebben az esetben ugyanis nem arról van szó, hogy ezeket a költségeket az állami költségvetés előlegezi s így az előlegezési kötelezettség önmagában behatárolhatná a költségek megtérítési mértékét.

Indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény V. cikke szerinti védelmi esetek egy részében a magánvádas büntető eljárási kényszer esetében az állam nem csukhatja be a szemét akkor, amikor a költségek megtérítéséről van szó.

A költségek (ügyvédi munkadíj és költségtérítés) előlegezési kötelezettsége (ténylegesen az ügyvéd részére azok megfizetésének kötelezettsége) és annak csak korlátozottan (miniszteri rendeletek által meghatározottan) a vádlottra történő átháríthatósága sérti a magánvádlóként eljáró személy tulajdonhoz való jogát.

Adott esetben ugyanis a sértettet is megilleti a védelemhez való jog az Alaptörvény V. cikk körében felmerült jogtalan támadás elhárításához.

Erre tekintettel indítványozó úgy véli, hogy a 15/2016 (IX.21.) AB határozat [40] hasábjában kimondott tétel, miszerint [40] *Különösen fontos lehet a bűnügyi költségviselés a védelemhez való jog részét képező szabad védőválasztás joga tekintetében. A védelemhez való jog tartalma és azon belül a védőválasztás lehetősége nemzetközileg elfogadott elveken alapul.* „, a jelen indítvány kapcsán is irányadó, amikor a magánvádló (aki tényleges sértettként) kerül a büntető eljárásba az V. cikk szerinti személye elleni támadás kapcsán.

Indítványozó tisztában van azzal, hogy a magánvádló jogi képviselőjének és a vádlott védőjének büntető eljárásjogi jogállása nem azonos, azonban úgy véli, hogy az AB határozatban kifejtett elvek [46-74]) a magánvádló (sértett) „*védelme*” érdekében a magánvádlóra is – természetesen ellentétes előjellel - vonatkoztathatók.

Ha ugyanis az V. cikkben foglalt alapjog gyakorlása magánvádas büntető eljárásban történik, indítványozó álláspontja szerint mellőzhetetlen a magánvádló jogi képviselője költségeinek elismerése az állam részéről (különösen arra is tekintettel, hogy a költségeket nem az állam előlegezi) - a védelem tényleges és érdemi gyakorlásához.

A fentiekre tekintettel indítványozó az indítványát fenntartja, kéri az I-II. fokú bírósági **határozatok megsemmisítését** – a büntetőjogi felelősségre vonatkozó rendelkezés érintése nélkül - **a magánvádló költségének vádlott általi megtérítése rendelkezés tekintetében.**

Indítványozó kéri alkotmányos követelményként annak kimondását, hogy a magánvádló a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítása esetén jogosult az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése alapján a magánvádló és az ügyvéd között létrejött megbízási szerződés alapján a teljes költsége megtérítésére.

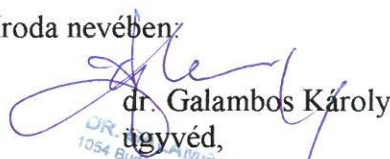
Budapest, 2017. február 17.

Tisztelettel:

magánvádló, indítványozó

képviseletében a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly
ügyvéd,
DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány u. 2. em. 105. (bejárat Vajkay u.)
Dr. Galambos Károly, irattartó ügyvéd
közlekedési szakjogász
Adószám: 18150409-2-41
Telefon: 38-30-663-3308